

Μια ευγλωττη υπουργικη συνεντευξη «ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ» ΔΙΚΑΙΑ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΑΙ Ο ΑΝΤΙΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ

Δημοσιεύουμε αποσπάσματα από μια συνέντευξη που έδωσε ο Υπουργός των Έσωτερικών της Τουρκίας Κορκούτ Οζάλ, στην έφημερίδα της Κωνσταντινούπολης «Τερκουμάν» σχετικά με τις χρόνιες πολιτικές αναταραχές στην Τουρκία. Η συνέντευξη είναι αρκετά διαφωτιστική για τον τρόπο με τον οποίο η άρχουσα τάξη της Τουρκίας χρησιμοποιεί διάφορα «έθνικά» θέματα (π.χ. Κυπριακό) για να παραπλανεί τις μάζες και να συγκαλύπτει τα χρόνια οικονομικά προβλήματα που βασανίζουν τον Τουρκικό λαό.

Ερώτηση: Αναλάβατε ύπρεσία σε μια εποχή που η οργανωμένη βία βρίσκεται στο ζενίθ. Ποιές είναι οι αρχικές σας απόψεις σχετικά με την κατάσταση;

Απάντηση: Στο παρελθόν οι ηθικές αξίες επηρεάζανε σοβαρά την κοινωνία μας. Η επιρροή των ηθικών αξιών είχαν προωθήσει το σεβασμό και την αγάπη ανάμεσα στα άτομα. Παρ' όλα αυτά, οι ηθικές αξίες έχουν τα τελευταία διαθρηθεί. Ο ό λ ι σ μ ό ς κ α ι ο ί - ό λ ι -

μα και την κοινωνία σε μια σειρά πράξεων που επηρεάζουν το νόμο και τη τάξη, δημιουργούν προβλήματα τροχαίας, επιφέρουν αύξηση της εγκληματικότητας και επηρεάζουν αρνητικά την ευημερία της χώρας.

Ερώτηση: Να συνοψίσω το τι έχετε πει: Λέτε ότι αναλάβατε μια χαώδη κατάσταση και ότι το χάος είχε δημιουργηθεί από οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα και πως η κοινωνία μας ζει τώρα απομονωμένα από τον

στικές αξίες έχουν επίσης επηρεάσει τις σχέσεις των ανθρώπων... Τώρα, μέσα στην τή χαώδη κατάσταση, οι συνθήκες κάτω από τις οποίες ζούμε στρώχουν τα άτο-

υπόλοιπο κόσμο και πως ορισμένα προβλήματα επηρεάζουν το κόσμο και την Τουρκία επίσης;

Απάντηση: Επιτρέψτε μου να πω πως δεν βλέπω το θέμα από τη σκοπιά αυτή,

δηλ. η Τουρκία απειλείται από μια εξωτερική δύναμη. Αλλά αν σ'άς άρεσει μπορώ να την ονομάσω, είναι ο δ ι ε θ ν ή ς κ ο μ μ ο υ ν ι σ μ ό ς. Κανένας δεν μπορεί να το άρνηθεί. Το σύστημα επιτρέπει επίσης στον κομμουνισμό να παίξει παιχνίδια. Είναι ένα σύστημα βασισμένο στον όλισμό. Έχει ήδη ετοιμάσει ένα γόνιμο έδαφος για το κομμουνισμό.

Φαίνεται πως μια ισχυρή Τουρκία δεν συμβιβάζεται με τα συμφέροντα πολλών ξένων δυνάμεων. Το Κυπριακό έχει αποδειχθεί. Αλλά δρώντας αποφασιστικά η Τουρκία ανατρεφε διάφορα πράγματα.

Ερώτηση: Περιλαμβάνετε την Αμερική και τη ΣΙΑ σ' αυτές τις δυνάμεις;

Απάντηση: Δεν θέλω να γίνω συγκεκριμένος. Ποιός θέλει μια ισχυρή Τουρκία; Έμεις. Τα παιδιά αυτής της χώρας θέλουμε να φτιάξουμε μια ισχυρή Τουρκία. Ποιός δεν το επιθυμεί; Όλοι εκείνοι που τα συμφέροντά τους θα δλαφτούν αν δημιουργηθεί μια ισχυρή Τουρκία.

Το τι ουσιαστικά λέγει ο Τούρκος υπουργός είναι πως σήμερα οι εργάτες ζητούν περισσότερο γιατί επηρεάζονται από όλιστικές αξίες. Σαν αποτέλεσμα διευκολύνεται ο κομμουνισμός. Από την άλλη παραβλέπεται το μεγάλο καθήκον των Τούρκων, να φτιάξουν δηλαδή μια ισχυρή Τουρκία.

Ερώτηση: Όλα ταυτα ευγλωττα κα-

ταμαρτυρούν πως σχεδόν συνειδητά πιά η άρχουσα τάξη της Τουρκίας χρησιμοποιεί τα «έθνικά» θέματα για να παραπλανήσει τις Τουρκικές μάζες και τους εργάτες, που είναι σήμερα θύματα της οικονομικής κρίσης που μαστίζει τον καθυστερημένο Τούρκικο καπιταλισμό.

Είναι καθήκον των αριστερών δυνάμεων, τόσο στην Τουρκία όσο και στην Κύπρο και την Ελλάδα να προωθήσουν μια συνεργασία βασισμένη πάνω στα κοινά συμφέροντα των εργαζομένων, πολεμώντας σε κάθε ευκαιρία τους εθνικιστικούς προσανατολισμούς, που οι κεφαλαιοκράτες αυτών των χωρών προπαθούν με διάφορους τρόπους να επιβάλουν στους λαούς των τριών χωρών.

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΕΝΟΤΗΤΑ

Μιά μαγική λέξη σερβίρεται απλόχερα από όλες τις κατευθύνσεις «ΕΝΟΤΗΤΑ». Το μήνυμα έφτασε κι' από την Ελλάδα. ΕΝΟΤΗΤΑ. Ο υποψήφιος του «Δημ. Συναγερμού» για τις αναπληρωματικές του Οκτώβρη συμβολίζει «ΕΝΟΤΗΤΑ». Το ΔΗ.ΚΟ. σαν το Κόμμα της «πλειοψηφίας» είναι εγγύηση της ΕΝΟΤΗΤΑΣ. Το ΑΚΕΛ ψηφίζει ανεπιφύλακτα ΔΗΚΟ χάριν της ΕΝΟΤΗΤΑΣ. Τι απέραντη άτυχία για την οικονομική όλιγαρχία και τον ιμπεριαλισμό, ενωμένοι να ύποταχθούμε και να υπογράψουμε την θανστική μας καταδίκη.

ΕΝΟΤΗΤΕΣ υπάρχουν πολλές το λοιπόν, διαλέγεις και παίρνεις.

ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑ

Αν τύχει να περάσει κανένας από την Αθήνα αυτή την εποχή θα βρει όλους τους δρόμους σκαμμένους και τα ραδιόφωνα να εξαγγέλλουν προγράμματα ή

συντάξεις για τους αγρότες. Ο' ανακαλύψει ακόμα μέσω της ΕΡΤ το κρυμμένο οικονομικό θαύμα ή πόσο ο Πρωθυπουργός εκτιμάται από το Παγκόσμιο. Κατά τα άλλα οι εκλογές του Νιόβρη θα είναι αδιάβλητες —αυτά δήλωσε ο κ. Καραμανλής. Μερικές όμως προεκλογικές εντυπώσεις δεν βλάπτουν, μια κι έχουμε τα μέσα μαζικής επικοινωνίας στα χέρια μας.

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ

Η μάχη της Κύπρου στα Ένωμένα Έθνη προχωρεί με όλο και μεγαλύτερες επιτυχίες. Ο Κύπριος Πρόεδρος σε προκαταρκτικές συναντήσεις με διάφορους επισήμους του Αμερικανικού ιμπεριαλισμού εξασφάλισε την κατηγορηματικότητα θέση ότι οι Αμερικανοί ιμπεριαλιστές θα συνεχίσουν να επεξεργάζονται σχέδια για την διχοτόμηση του νησιού και ότι θα συνεχίσουν με την ίδια επιμονή, όπως και πριν, να μεσολαβούν ώστε η πορεία της

υποχώρησής μας να είναι σταθερή και χωρίς άσκοπες ταλαντεύσεις.

Επιστέγασμα των επιτυχιών ή όμιλία του κ. Κάρτερ στην γενική συνέλευση του ΟΗΕ ό οποίος δεν είπε ούτε λέξη για το Κυπριακό. ΠΑΛΙ ΚΑΛΑ.

ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΕΝΟΤΗΤΑ

Μιά ολόκληρη Ζωή προσπαθώ και αγωνίζομαι ν' ανακαλύψω τη μυστική φόρμουλα της ενότητας. Και κεί που νόμισα ότι βρισκόμουν πολύ κοντά στην μεγάλη επιτυχία, με πρόλαβαν άλλοι. Ένα ζεστό καλοκαιριάτικο πρωινό εκεί που απολάμβανα τον καφέ μου και τις εφημερίδες, σίγουρος για την επιτυχία μου, βρέθηκα ξαφνικά μπροστά σε δεκάδες φόρμουλες που οδηγούσαν στην ενότητα από δεκάδες δρόμους.

Ακόμα δεν μπορώ να καταλάβω.

ΤΟ ΚΑΡΦΙ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΣ ΚΟΡΥΦΗΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟ επίσημο ταξιδιού κ. Κυπριανού σαν Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας και οι πρώτες του επαφές δεν αφήνουν κανένα περιθώριο αμφιβολίας για τους προσανατολισμούς του νέου Προέδρου. Η επίσκεψη του κ. Κυπριανού στις Ε.Π.Α. υποτίθεται ότι έχει σαν στόχο την παρουσίαση του Κυπριακού προβλήματος στη Γενική Συνέλευση του Ο.Η.Ε., την δαιτήρησή του δηλαδή μέσα στα σωστά διεθνή πλαίσια.

Όμως πριν ακόμα το πρόβλημα παρουσιαστεί στην Γενική Συνέλευση και πριν ο διεθνής οργανισμός επεξεργαστεί οποιαδήποτε σχετική απόφαση, ο Κύπριος Πρόεδρος συναντιέται με επίσημους της κυβέρνησης των Ε.Π.Α. και αποδέχεται νέα μεσολάβηση Κλίφφορντ.

Ο ίδιος ο κ. Κλίφφορντ ήταν περισσότερο αποκαλυπτικός «κυοφορείται νέα μεσολαβητική φόρμουλα».

Ποιός ήταν λοιπόν ο στόχος του Κύπριου Προέδρου ή μάχη στα Ένωμένα Έθνη ή η αναγνώριση πρωταγωνιστικού ρόλου στους ιμπεριαλιστές στις «διαδικασίες» για τη λύση του Κυπριακού προβλήματος;

Αποδεικνύεται για ακόμα μία φορά η αναγκαιότητα του προχωρημένου κοινού αγωνιστικού προγράμματος, σαν της μόνης σωστής εγγύησης για επαναφορά της πορείας του αγώνα στα σωστά πλαίσια.

Για να σταματήσει η πορεία της υποχώρησης και για να αποφευχθούν μία για πάντα οι υποπτες ιμπεριαλιστικές μεσολαβήσεις.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Ο ΝΕΟΣ πρόεδρος της Βουλής των αντιπροσώπων στην πρώτη θύμια μετά την εκλογή του στη Λάνια είπεν ότι το κόμμα του είναι υπέρ των κοινοτικών εκλογών.

Στό παρελθόν κι' από άλλους εκπροσώπους του ΔΗΚΟ ακόμα και τον ίδιο τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας κ. Σπύρο Κυπριανού ακούσαμε παρόμοιες δηλώσεις.

Όταν όμως ήλθε η ώρα για να αποφασίσουν πότε να γίνουν αυτές οι εκλογές άλλαξαν γνώμη, προβάλλοντας πάντα τα επιχειρήματα εκταχτης ανάγκης και πολιτικών σκοπιμοτήτων.

Η ΕΔΕΝ και η ΕΔΕΚ είναι αποφασισμένες να αγωνιστούν για να γίνουν οι κοινοτικές εκλογές. Είναι αναφαίρετο δικαίωμα του λαού να εκλέγει την τοπική του διοίκηση και καμμία σκοπιμότητα δεν μπορεί να δικαιολογήσει την αναβολή των εκλογών.

ΨΗΦΟΣ ΣΤΑ 18

ΕΝΑ από τα καυτά προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα η νεολαία είναι η ψηφος στα 18. Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ είναι η πρώτη οργάνωση νεολαίας που υποστήριξε αυτή την θέση και που κάνει και θα συνεχίσει να κάνει αγώνα μέχρις ότου πετύχει την εφαρμογή αυτού του δικαιώματος.

Γιατί αν το αίμα στις φλέβες των νέων στα 18 ώριμάζει για να κρατήσουν το όπλο και να υποστηρίξουν την πατρίδα τους τότε γιατί να μην δικαιούνται να συμμετέχουν στην χάραξη της πολιτικής γραμμής που θα καθορίζει την τύχη του λαού μας.

Οι νέοι των 18, 19 και 20 ετών είναι αρκετά ώριμοι για να είναι σε θέση να εκφράσουν τις απόψεις τους και τη γνώμη τους πάνω σε πολιτικά ζητήματα. Η αντίθετη άποψη βασίζεται πάνω σε μία αντιδραστική πατερναλιστική αντιμετώπιση της νεολαίας, που σκοπό έχει να δημιουργεί όχι ελεύθερους ανθρώπους αλλά ελεγχόμενους.

Η ΛΙΒΑΝΙΚΗ ΚΡΙΣΗ

Τόν τελευταίο μήνα παρατηρήθηκε αύξηση και ένταση των συγκρούσεων στο Νότιο Λίβανο μεταξύ των προοδευτικών και Παλαιστινιακών δυνάμεων από τη μία μεριά και των φαλαγγιτών, των δυνάμεων της αντίδρασης από την άλλη. Ειδικά στις τελευταίες συγκρούσεις γίνεται ο ρόλος των Ίσραηλιτών πιο φανερός και πιο αποφασιστικός. Τα Ίσραηλικά στρατεύματα εισβάλλουν στο Λίβανο και πολεμούν στο πλευρό των φαλαγγιτών ενάντια στις προοδευτικές δυνάμεις του Λιβάνου και της Παλαιστινιακής επανάστασης.

— Μία σύνταξη αναδρομή σε απόσπασμα παρελθόν θα βοηθήσει να δούμε την κατάσταση καλύτερα. Τα τελευταία δυο χρόνια διεξάχθηκε στο Λίβανο ο εμφύλιος πόλεμος. Ο πόλεμος αυτός φθάνει στην αποκορύφωσή του το 1976 το καλοκαίρι. Ποιοί όμως είναι οι λόγοι που συνέτειναν στο να ξεκινήσει αυτός ο πόλεμος;

— Η αντιδραστική κυβέρνηση του Λιβάνου στενή συνεργασία του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και του πληρεξούσιου του Ίσραήλ στην περιοχή προσπαθεί συνεχώς να καταστείλη την έκρηξη των λαϊκών δυνάμεων και να αποκεφαλίσει το προοδευτικό λαϊκό κίνημα, προς όφελος του ιμπεριαλισμού από την μία και της κομπραδορικής αστικής τάξης του Λιβάνου από την άλλη. Ο Λίβανος σαν διαμετακομιστικός σταθμός έχει τρομερά μεγάλη σημασία για τον ιμπεριαλισμό. Αποτελεί τον συνδετικό κρίκο του δυτικού ιμπεριαλισμού με την ενδοχώρα, της οποίας τα περισσότερα καθεστώτα είναι αντιδραστικά και ξενοκίνητα. Για να μπορούν όμως οι ιμπεριαλιστές να ελέγχουν τον Λίβανο έπρεπε να υπάρχει μία δυνατή κυβέρνηση που να τους εξασφάλιζε τα συμφέροντά τους, και που να μπορούν ανά πάσαν στιγμή να την ελέγξουν και να την καθοδηγήσουν. Ποιός όμως είναι το σκηνικό πρό της έναρξης του εμφύλιου πολέμου της κοινωνικής κατανομής και προσφοράς στο εθνικό επίπεδο;

— Στην πραγματικότητα η Λιβανέζικη οικονομία είναι εξαιρετικά ασθενής και εξαρτημένη.

— Η Γεωργία που απασχολεί περισσότερο σχεδόν από το μισό του πληθυσμού δεν συνεισφέρει παρά μόνο το 17% στο εθνικό εισόδημα.

— Η Λιβανέζικη βιομηχανία που αναπτύχθηκε μετά το τέλος του 2ου Παγκοσμίου Πολέμου προσφέρει στο εθνικό εισόδημα μόνο το 20%. Πρόκειται για μία βασικά ελαφρά βιομηχανία που χρηματοδοτείται τις περισσότερες φορές από μικτά κεφάλαια. Πολλοί βιομηχανικοί κλάδοι λειτουργούν με ξένη άδεια και εξαρτιούνται από τα δυτικά τράστ και κυρίως τα αμερικάνικα.

— Το ποσοστό 58% του εθνικού εισοδήματος που φτάνει ο τομέας των υπηρεσιών (τράπεζες, εμπόριο, μεταφορές, τουρισμός) είναι ένα από τα πιο ψηλά στο κόσμο. Αντίθετα όμως το μέρος του

πληθυσμού που δουλεύει σ' αυτό το τομέα δεν αντιπροσωπεύει παρά μόνο το 10%.

— Αυτή η υποανάπτυξη των Λιβανέζικων οικονομικών δομών αντικατοπτρίζει την κοινωνική σύνθεση του πληθυσμού που αποτελείται από 3 εκατομμύρια κατοίκους. Η εργατική τάξη αριθμεί 250.000 εργαζόμενους, χωρίς να υπολογίζουμε τους 300.000 που τους εκμεταλλεύονται ακόμα χειρότερα από ότι τους Λιβανέζους. Τα διάφορα στρώματα της μικροαστικής τάξης (υπάλληλοι, μικρέμποροι, βιοτέχνες, σχετικά εύποροι αγρότες) είναι πολύ πλατιά: αποτελούν την απόλυτη πλειοψηφία του πληθυσμού. Αυτό το φαινόμενο εξηγεί την απήχηση της θρησκευτικής διαίρεσης στο Λίβανο, και την μεγάλη δυσκολία που συναντούν οι Λιβανέζοι για να απελευθερωθούν από αυτό το ζυγό. Η κομπραδορική αστική τάξη αποκαλείται από τον πολύ κόσμο «η ομάδα των 4%». Πρόκειται σχηματικά για το ποσοστό των τραπεζικών, μεγαλεμπόρων, βιομηχάνων και μεγάλων κτηματιών που κρατούν τα νήματα της οικονομίας της χώρας.

Οι κυριότερες πολιτικές δυνάμεις στο Λίβανο αντιπροσωπεύονται ως εξής: Από τα δύο μεγάλα χριστιανικά κόμματα (α) το κόμμα της Φάλλαγας (Κατάμπ) και (β) Το Εθνικό Φιλελεύθερο κόμμα (P.N.L.) που δημιουργήθηκε γύρω από το πρόσωπο του παλιού προέδρου της δημοκρατίας Καμπίλ Σαμούν. Και τέλος το τρίτο κόμμα της δεξιάς έχει σαν αρχηγό του τον Ραϊμό Έντε. Τα μουσουλμάνικα αστικά κόμματα είναι πολύ ασθενέστερα από τα κόμματα της χριστιανικής δεξιάς.

— Η αριστερά του κοινοβουλίου αποτελείται βασικά από το:

- (α) Μέτωπο εθνικής πάλης.
- (β) Προοδευτικό Σοσιαλιστικό κόμμα του Τζούμπλα.
- (γ) Λιβανέζικο Κομμουνιστικό Κόμμα (P.C.L.)
- (δ) Οργάνωση Κομμουνιστικής δράσης του Λιβάνου (O.A.C.L.).

Ανεξάρτητα από την φύση τους τα Λιβανέζικα πολιτικά κόμματα δεν εξασκούν καμμία επιρροή πάνω στους Παλαιστινίους που κατάφυγαν στο Λίβανο από το 1948. Πολυάριθμες ένοπλες Παλαιστινιακές οργανώσεις

μοιράζονται την πολιτική έξουσία στους καταυλισμούς που ζουν οι Παλαιστίνιοι πρόσφυγες. Δίπλα από την κύρια οργάνωση της Αντίστασης την ΑΛ-ΦΑΤΑΧ μάχονται το Λαϊκό μέτωπο απελευθέρωσης της Παλαιστίνης (F.P.L.P.), το Λαϊκό Δημοκρατικό Μέτωπο Απελευθέρωσης της Παλαιστίνης (F.P.D.L.P.) το Λαϊκό Μέτωπο Απελευθέρωσης της Παλαιστίνης — Γενικό Αρχηγείο (F.P.L.P.G.C.)

— Τα αυξανόμενα οικονομικά προβλήματα και η παρουσία στο Λιβανέζικο έδαφος της ένοπλης Παλαιστινιακής αντίστασης κατάληξαν σε μία μεγάλη άνοδο των κοινωνικών και αντιιμπεριαλιστικών αγώνων. Η προσπάθεια καταστολής του λαϊκού κινήματος στο Λίβανο από την αστική τάξη είχε σαν αποτέλεσμα την ταχεία επέχταση του κινήματος αλληλεγγύης και την κλιμάκωση της λαϊκής επίθεσης.

— Η αποτυχία της Λιβανικής κυβέρνησης να υποτάξει την Παλαιστινιακή αντίσταση είχε σαν αποτέλεσμα τον εξοπλισμό και εκπαίδευση της φαλαγγιτικής δεξιάς που προοριζόταν να παύσει το παιχνίδι των Αμερικανών. Παράλληλα όμως και οι προοδευτικές δυνάμεις του Λιβάνου δεν έμειναν άδρανες. Στάθηκαν αλληλέγγυες στην Παλαιστινιακή αντίσταση και πολέμησαν μαζί μ' αυτήν για την αποτροπή των Αμερικάνικων σχεδίων. Αυτά τα σχέδια ήταν: Προσπάθεια δημιουργίας Λίβανο-Παλαιστινιακής σύρραξης ή ενδολιβανικής σύρραξης.

— Ο εμφύλιος πόλεμος του Λιβάνου υπήρξε ένας από τους πιο ισχυρούς και πιο αιματηρούς πολέμους. Κράτησε δυο σχεδόν χρόνια και καμμία δύναμη δεν κατάφερε να ελέγξει την κατάσταση. Η Συριακή ειρηνευτική δύναμη που εγκαταστάθηκε εκεί μετά την Συριακή εισβολή φαίνεται άδικη και εξασκήση αποτελεσματικά τον ρόλο της. Απόδειξη αυτής της κατάστασης είναι οι σημερινές συγκρούσεις στο Νότιο Λίβανο με την ενεργό ανάμειξη του Ίσραηλτικού παράγοντα κατευθυνόμενου από τον Αμερικάνικο ιμπεριαλισμό. Ο τελευταίος μέσω του εκπροσώπου του Κάρτερ προσπαθεί να εξαργυρίσει μία πολιτική ούδετερότητας με σκοπό την ταυτόχρονη προσέγγιση και των δύο μερών, Ίσραήλ και P.L.O.

— Οι συγκρούσεις στο Λίβανο γίνονται με σκοπό να υποκαταστή η Διεθνής Διάσκεψη της εΓνεύης για το Παλαιστινιακό, που συνέρχονται σύντομα, αλλά ταυτόχρονα να αποφύγουν την εφαρμογή της συμφωνίας του Καίρου που μιλά για το δικαίωμα παραμονής της ένοπλης Παλαιστινιακής αντίστασης στο Λίβανο.

K. A.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ

ΚΑΙ

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ

ΤΗΝ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ - ΕΡΓΑΤΡΙΕΣ

ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΗ ΒΙΟΜ. ΠΕΡΙΟΧΗ ΛΕΜΕΣΟΥ

Οι εργοδότες βλέπουν την εργάτρια σαν αντικείμενο για πιο μεγάλη εκμετάλλευση

ΣΕ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

Ομάδα συντρόφων από τη Λεμεσό επισκέφτηκε εργοστάσια στη βιομηχανική περιοχή της πόλης συζήτησε με εργάτριες:

Τη γυναίκα τη βρίσκουμε παντού, στα εργοστάσια ένδυσης και υπόδησης, πλαστικών, χειμικών κατασκευών, οινόβιομηχανίας, αναψυκτικών, καλλυντικών κ. λ.π. Οι πιο πολλές εργάτριες είναι ελεύθερες κοπέλλες. Υπάρχουν και απόφοιτες γυμνασίων που δεν μπόρεσαν να βρουν γραφική εργασία και μπήκαν στα εργοστάσια. Στη βιομηχανική περιοχή, που πήγαμε για την έρευνα, εργοστασιάρχες μας απαγόρευαν να μιλήσουμε με τις εργάτριες, με το επιχείρημα πως θα δημιουργούσαμε προβλήματα στην επιχείρηση και θα ένθαρρυναν τις εργάτριες — εργάτριες για διεκδικήσεις που δεν είναι διατεθειμένοι να παραχωρήσουν.

Από τη στάση τους αυτή και μόνο βγαίνουν άριστα συμπεράσματα.

Σε μερικά εργοστάσια οι κοπέλλες δεν ανήκουν σε συντεχνία μ' αποτέλεσμα να στερούνται ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης γιατί μόνο τα μέλη των συντεχνιών την επωφελεύονται πληρώνοντας 100 μίλες τη βδομάδα.

Σε εργοστάσιο της περιοχής επικρατούν ανθυγιεινές συνθήκες — οι εργάτριες έκφρασαν παράπονο — μ' αποτέλεσμα να κινδυνεύει η υγεία τους.

Άλλα προβλήματα που αντιμετώπιζαν οι εργάτριες στη βιομηχανική περιοχή είναι:

Τιμήριμος, ώραριο και υπερωρίες, άδειες και γιορ-

τές, βάρδιες και τα ξεοδα μεταφοράς στους τόπους δουλειάς.

Ο βασικός μισθός για τις γυναίκες — εργάτριες έδω κυμαίνεται από Λ. 6'500 μέχρι Λ. 11.000 τη βδομάδα. Από το μισθό αυτό, αφαιρούνται 475 μίλες κοινωνικές ασφαλίσεις, 650 μίλες ξεοδα μεταφοράς στο τόπο δουλειάς, 100 μίλες ιατροφαρμακευτική περίθαλψη (έθελοντική) και 1% συνδρομή στις συντεχνίες. Σε σύνολο άπολαβών Λ. 8.300 (ό συνήθως μισθός στη βιομηχανική περιοχή) αφαιρούνται συνολικά Λ. 1.600 μίλες περίπου. Αν υπολογίσουμε κι' ένα αναψυκτικό την ημέρα ξεκαθαρίζει ένα ασάνιο ποσό Λ. 6.700 μίλες τη βδομάδα.

Στα μάτια του επιχειρηματία η γυναίκα είναι αντικείμενο ή εργαλείο για μεγαλύτερη αποκόμιση κέρδους. Το μεροκάματο όλων των γυναικών είναι πιο χαμηλό από τον άντρα και τα ωφέληματα περιορισμένα και βραχυπρόθεσμα.

Οι επιχειρηματίες εκμεταλλεύονται τη γυναικεία δυναμική με το πιο ζεστό και άγριο τρόπο, χρησιμοποιώντας τη γυναικεία βραχυπρόθεσμα και περιορίζοντας την επαγγελματική μόρφωση και ειδικευση της.

Οι άπολαβές που οι εργοστασιάρχες δίνουν στις γυναίκες είναι τόσο χαμηλές και άσημαντες που θα ήταν αδύνατο σε μια μητέρα — εργάτρια να ξεκολληθεί να εργάζεται, όταν είναι αναγκασμένη ν' αφήνει το παιδί της σε βρεφονομικό σταθμό που τα ξεοδα μειώνουν ακόμα περισσότερο το μισθό της.

Η ΑΝΑΤΡΟΠΗ των οικονομικών δεδομένων που έφερε το πραξικόπημα — εισβολή και η πολιτική που ακολούθησε για την αναστήλωση της απορραλισμένης οικονομίας, που όπως γράψαμε και σ' άλλες εκδόσεις μας στηρίχτηκε πάνω στο χαμηλόμα του βιοτικού επιπέδου, στές απολύσεις, στη νόσοκοπή τιμαριθμού και άλλων δικαιωμάτων των εργαζομένων (και αυτά όλα προς όφελος του ιδιωτικού κεφαλαίου που βοηθήθηκε και από την κυβέρνηση, αντιεργατικούς νόμους κλπ., σε μία παράλογη κατανομή των βαρών που άφησε τους κεφαλαιακράτες να προχωρήσουν στην συσσώρευση υπερεκπένδων) ανάγκασε πολλές γυναίκες να μπούν στην παραγωγή. Ο κουτοσυρμένος μισθός του εργάτη πατέρα ή συζύγου οικογενειάρχη, σε όλες περιπτώσεις ή υποασφάλισή του που μόνο υποοιστισμό επέτρεπε ή ακόμα ή απόλυση του (λόγω «πληγισμών εταιρειών») δεν μπορούσαν πια να καλύψουν τον οικογενειακό προϋπολογισμό. Έτσι η γυναίκα αναγκάστηκε να μπει στη παραγωγή για να ενισχύσει το μεροκάματο που δεν έφτανε τις ανάγκες.

Η ΠΡΟΣΦΥΓΙΑ με την εγκατάληψη περιουσιών (απίτια — οικόπεδα), εόηρωσε πολλές νεαρές ελεύθερες κοπέλλες, που ίσως μπορούσαν ακόμα να συντηρούνται από τρύφ γονιούς τους, και πάλιν στην παραγωγή γιατί οι κοινωνικοί θεσμοί, αποτέλεσμα του απάνθρωπου καπιταλιστικού συστήματος, απαιτούν περιουσίες για προίκα πριν από το γάμο.

Η παρουσία των γυναικών σε εργοστάσια είναι μεγάλη. Σε πολλές βιομηχανικές μονάδες, απασχολούνται σχεδόν αποκλειστικά γυναίκες.

ΟΙ ΕΡΓΟΔΟΤΕΣ εργοστασιάρχες βλέπουν τη γυναίκα σαν αντικείμενο για ακόμα πιο μεγάλη εκμετάλλευση. Το μεροκάματο της είναι σχεδόν πάντα χαμηλότερο ενώ τις περισσότερες φορές προσφέρει το ίδιο με τον άντρα στη παραγωγή. Η διάκριση αυτή της μη ισοτιμίας είναι ΑΠΑΡΑΔΕΧΤΗ. Οι ήγεςίες των συντεχνιών φαίνεται πως δέχονται παθητικά αυτή τη διάκριση. Πέρα από την αναφορά που γίνεται επετειακά για ισοτιμία κάθε όταν γίνονται, οι συντεχνίες κανένα άγωνα καθημερινής πάλης δεν προωθούν για να σταματήσει η διάκριση. Το αίτημα για ισοτιμία αμοιβή γυναικών — αντρών εργατών δεν μπορεί να κερδίσει άπομονωμένα με παρακάλια στον κάθε εργοδότη ούτε με τυχόν ύπαλληλα των ήγετων της συντεχνίας προς την εργοδοσία και τα Υπουργεία. Επιτυγχάνεται μόνο με οργανωμένη προβλή και δυναμική διεκδίκηση που πραγματοποιείται μετά που οι ίδιες οι εργάτριες συνειδητοποιήσουν πως και από μόνες μπορούν να αγωνιστούν και να το απαιτήσουν, πιέζοντας παράλληλα τη συντεχνιακή ήγεια.

Οι σύντροφοι της Λεμεσού Ν. Κόκκινος και Π. Χαλαράμπους, μιλούν με τις εργάτριες για τα προβλήματά τους.

ΟΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Ποιοί λόγοι σας έπρωξαν να εργασθείτε; Ανήκατε σε συνδικάτο; Τι μισθό παίρνετε; Είστε ικανοποιημένη; Οι συνθήκες και οι όροι είναι καλοί. Ποιά άλλα προβλήματα αντιμετωπίζετε;

ΓΙΩΡΓΟΥΛΑ Κυπριαού. Έργοστάσιο ΕΥΡΗΚΑ: Έλεύθερη, 18 χρόνων: Από οικονομικές δυσκολίες ήλθα να εργασθώ. Ο μισθός δεν είναι ικανοποιητικός, £8.500 δλα. Οι συνθήκες στο εργοστάσιο είναι άσχημες. Αναπνέουμε σκόνης, πούδρα, γίνεται μεγάλος θόρυβος. Είναι γενικά άθυμια οι συνθήκες. Χρειάζονται βρεφοκομεία κοντά στη δουλειά γιατί οι παντρεμένες συναδέλφισσες έχουν προβλήματα.

ΕΛΛΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ. Έργοστάσιο POLYCAST. Άρραβωνιασμένη. 19 χρόνων: Οικονομικοί λόγοι και η προσφυγιά με ανάγκασαν να 'ρθώ στο εργοστάσιο. Ανήκω στη ΠΕΟ που προτιμώ. Ο μισθός μου είναι £6.500 βασικός και ανεβαίνει £8.500. Τα λεφτά που παίρνω είναι πολύ λίγα. Έπειδή ήταν χαμηλός ο μισθός ζήτησα να μη μου αποκόπτεται Ταμείο Προνοίας και να συνεισφέρει μόνο η επιχείρηση. Η μεταφορά στα εργοστάσια γίνεται με δικά μας ξεοδα και αυτό κάνει το μισθό να κατεβαίνει ακόμα πιο κάτω. Αν κάμω μαρμάρη μπορεί να σταματήσω γιατί θάβαν δύσκολο χωρίς βρεφοκομεία και νηπιαγωγεία κοντά στη περιοχή που δουλεύω.

ΡΕΒΕΚΚΑ ΓΕΩΡΓΙΑΔΟΥ. Έργοστάσιο E.H.R.: Παντρεμένη με δυο παιδιά. 2 χρόνια στο εργοστάσιο. Ανήκω στη ΠΕΟ. Ο μισθός μου είναι £12. Χρειάζομαι αδέλφη. Τα ξεοδα της ζωής είναι μεγάλα. Οι τιμές είναι ψηλές. Έχω πρόβλημα με τα παιδιά γιατί το κράτος δεν έχει οργανωμένες υπηρεσίες που να βοηθούν σ' αυτό. Μόνοι μας πρέπει να το αντιμετωπίσουμε καλές.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ ΜΙΧΑΗΛ. Έργοστάσιο E.H.R.: Είμαι ελεύθερη. Δουλεύω για 1½ χρόνο. Έχω οικονομικές ανάγκες, είμαι πρόσφυγας. Ανήκω στη ΠΕΟ. Ο μισθός είναι χαμηλός £9.125. Οι συνθήκες είναι

Οι εργοστάσιο όπου μας απαγόρευαν να μιλήσουμε με τις εργάτριες, με το επιχείρημα πως θα ένθαρρυναν τις κοπέλλες για διεκδικήσεις που ο εργοδότης δεν είναι διατεθειμένος να παραχωρήσει.

Το εργοστάσιο όπου μας απαγόρευαν να μιλήσουμε με τις εργάτριες, με το επιχείρημα πως θα ένθαρρυναν τις κοπέλλες για διεκδικήσεις που ο εργοδότης δεν είναι διατεθειμένος να παραχωρήσει.

ΙΣΟΤΙΜΙΑ ΣΤΗΝ ΑΜΟΙΒΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ - ΑΝΔΡΩΝ

ΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΕΣ ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΜΟΥΝ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΛΙΑ ΜΟΝΟ ΜΕ ΑΓΩΝΑ

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σε ποιά επίπεδο βρίσκονται σήμερα οι μισθοί των γυναικών εργατριών και πόσο διαφέρουν από τους μισθούς των ανδρών εργατών;

ΕΡΩΤΗΣΗ: Όπως σε όλες τις καπιταλιστικές χώρες, έτσι και στην Κύπρο, η εισοδος της γυναίκας στην εργασία απέτρεψε πρόσθετη πηγή φθηνής εργατικής δύναμης. Για ίση εργασία με τον άνδρα η γυναίκα αμείβεται πολύ λιγότερα.

Η Σύμβαση αρ. 100 της Διεθνούς Οργάνωσης Έργασίας που ψηφίστηκε το 1951 στην 34η Σύνοδο της και η οποία προνοεί ίση αμοιβή μεταξύ ανδρών και γυναικών για ίση εργασία ίσης αξίας δεν έχει επικυρωθεί ακόμα από την Κυπριακή Κυβέρνηση, ούτε και ισχύουν όποιεςδήποτε νομοθετικές ή διοικητικές πρόνοιες αναφορικά μ' αυτό το θέμα. (Από τις 140 χώρες μέλη της Δ.Ο.Ε. μόνο 85 περίπου έχουν επικυρώσει αυτή την Σύμβαση).

Μόνο στις γυναίκες εκπαιδευτικές και στις γυναίκες δημοσίου υπαλλήλους παρέχεται ίση αμοιβή για ίση εργασία. Οι γυναίκες εργατοϋπάλληλοι που απασχολούνται στον ιδιωτικό τομέα μόνον απροστάτευτες από τον νόμο, με αποτέλεσμα να αμείβονται λιγότερα από τους άνδρες συναδέλφους τους. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία

Η σ. Μ. ΒΑΝΕΖΟΥ ΤΗΣ ΠΕΟ ΑΠΑΝΤΑ ΣΤΗ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

Αυτό αποδεικνύεται από την πείρα άλλων χωρών. Για παράδειγμα στις ΗΠΑ η Σύμβαση αυτή επικυρώθηκε το 1963. Σύμφωνα με με στοιχεία του 1975 το σύνολο της αμοιβής των γυναικών σ' ολόκληρη τη χώρα μόλις καλύπτει το 60% του συνόλου της αμοιβής των ανδρών.

Συνεπώς, η επικύρωση της Σύμβασης από την Κυπριακή Κυβέρνηση και η ψήφιση ειδικής νομοθεσίας θα αποτελέσει ένα ισχυρό δπλο στον άγωνα των εργαζομένων γυναικών και των Συντεχνιών τους για καταργήση των διακρίσεων σε βάρος τους και την κατάκτηση της ισοτιμίας τους.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Σε ποιά βαθμό έχει συγχριχτεί ειδικά μετά το πραξικόπημα — εισβολή ή βιομηχανική ανάπτυξη πάνω στο γεγονός ότι οι γυναίκες πληγώνονται πιο χαμηλά;

ΑΠΑΝΤΗΣΗ: Τα χαμηλά μεροκάματα των γυναικών, η άιση αμοιβή μεταξύ ανδρών και γυναικών γενικότερα, δεν είναι καθόλου καινούργιο φαινόμενο ούτε και ισοπέδωση του προξικητήματος και της εισοδήσης. Είναι γεγονός και το ανέφερα και προηγούμενα ότι η γυναίκα αποτελεί λεί πρόσθετη πηγή φθηνής εργατικής δύναμης και μευαλυτέρων υπερεκπένδων. Αυτό δεν συνέβηκε μετά το πραξικόπημα-εισβολή, αλλά ίσχυε πάντοτε. Συνεπώς δεν μπορούμε να ισχυριζόμαστε ότι τα χαμηλά μεροκάματα των γυναικών είναι κάτι καινούργιο το οποίο από μόνο του συνέβαλε στην οικονομική ανάπτυξη.

Οι βασικότεροι παράγοντες που συνέβαλαν αποφασιστικά στην ανάκαμψη της Κυπριακής οικονομίας, 3 μόνο χρόνια μετά το φασιστικό πραξικόπημα και την Τούρκικη εισβολή είναι:

- α) Η όρθη και πατριωτική πολιτική που ακολούθησε η ΠΕΟ και το συνδικαλιστικό κίνημα γενικότερα άμέσως μετά τις καταστροφικές συνέπειες που υπέστη η οικονομία εξ αιτίας του φασιστικού πραξικοπήματος και της Τουρκικής εισβολής.
- β) Η κατανόηση, και πολιτική ώριμότητα που επέδειξε η εργατοϋπάλληλη τάξη μαζί οι εργαζόμενες γυναίκες μέσα σε εκείνες τις συνθήκες και η άποφασιστική σημασία συμβολή τους στην αναζωόγηση και ανάκαμψη της οικονομίας μας.
- γ) Η πολιτική που ακολούθησε η Κυπριακή Κυβέρνηση στις εργαζόμενες μητέρες: άδειες εγκυμοσύνης και τακτικού, επίδομα τα μητρότητας και βοηθήματα και

ΝΙΤΣΑ ΑΝΔΡΕΟΥ. Έργοστάσιο POLYCAST: Παντρεμένη, 26 χρόνων. Ο σύζυγός μου είναι στρατιώτης. Έχω τρία παιδιά και έχω απόλυτη ανάγκη να εργασθώ. Δεν έχω εργαζομένης αν εργάτρια ξανά, γι' αυτό δεν ανήκω σε συντεχνία. Δεν μου είπαν να γραφτώ. Ίσως ύστερα. Τρεις μέρες έχω έδω γι' αυτό δεν ξέρω ακριβώς τον μισθό. Νομίζω £8.300 τη βδομάδα. Δεν ξέρω τί θα προφτάσει ο μισθός. Στο εργοστάσιο έρχομαστε με δικά μας ξεοδα. Αν δεν πρόσεχε η μητέρα μου τα παιδιά θα είχα μεγάλο πρόβλημα. Είναι αναγκαίο να υπάρχουν νηπιαγωγεία κοντά στη δουλειά μας.

ΠΑΥΛΟΥ ΜΑΡΙΑ. Έργοστάσιο E.H.R.: Έλεύθερη 18 χρόνων. Απόφοιτη της Σχολής «Μισση» Λεμόθου: Έχω ανάγκη από λεφτά γι' αυτό ήρθα στη δουλειά. Δεν ανήκω σε συντεχνία, αν όμως με πλησιάζουν θα γραφτώ. Ο μισθός είναι χαμηλός, £7.500 μόνο καθαρός. Αναγκάζομαι να είμαι μακριά από την οικογένειά μου.

ΙΛΙΑΔΑ ΟΔΥΣΣΕΩΣ. Έργοστάσιο E.H.R.: Έλεύθερη. Έχω δυο χρόνια στη δουλειά. Έπρωξε να 'ρθω στο εργοστάσιο γιατί η οικονομία έχει οικονομικά προβλήματα. Παίρνω £40 το μήνα. Οι ανάγκες μεγαλώνουν, πρέπει να ανέθουν και οι μισθοί.

ΔΑΦΝΗ ΣΑΒΒΑ. E.H.R.: Έχω 4 μήνες στη δουλειά. Ανήκω στη ΠΕΟ. Ο μισθός είναι £8. Χρειάζομαι

η εξελιξη του εργατικου κινηματος και συγχρονα προβληματα του σοσιαλισμου

ΕΥΡΩΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟΣ:

ΜΕΡΟΣ Α'

Ο Εύρωκομμουνισμός είναι μία ιδεολογία που εμφανίστηκε στα τελευταία χρόνια με την στροφή των Δυτικοευρωπαϊκών Κομμουνιστικών Κομμάτων (και του Κ.Κ. Ιαπωνίας) μακριά από τη δικτατορία του προλεταριάτου στην οποία ήταν ταγμένα και από τον παραδοσιακό τους φιλοσοβιετισμό. Σήμερα τα κόμματα αυτά έχουν γίνει έθνικιστικά κόμματα ταγμένα στην αστική δημοκρατία που διεκδικούν μέσω του εκλογικού συστήματος, μέρος της κυβερνητικής εξουσίας και δέχονται τους κανόνες του εκλογικού παιχνιδιού. Όλες οι ένδειξεις δεικνύουν πως τα κόμματα αυτά πάν να διαμορφωθούν σύμφωνα με τα Σοσιαλδημοκρατικά κόμματα των βορειοευρωπαϊκών χωρών.

Μία ολοκληρωμένη ανάλυση της θεωρίας του Εύρωκομμουνισμού και μία ιστορική κοινωνικο-οικονομική ανάλυση που θα εξηγήσει την εμφάνιση αυτής της νέας ρεφορμιστικής ιδεολογίας είναι κάτι το αδύνατο εδώ. Μπορούμε, όμως να πούμε μερικά λόγια και για τα δυο αυτά πράγματα που θα θέλαμε να αποτελέσουν την αρχή μιας συζήτησης πάνω σ' αυτό το θέμα.

Τα σημερινά Κ.Κ. γεννήθηκαν μετά τη Ρωσική Έπανάσταση σε μία περίοδο κρι-

τά ΚΚ ήταν σφικτά οργανωμένα, είχαν σαν αποτέλεσμα μία επαναστατική άδραση στις χώρες της Ευρώπης. Στην δεκαετία 1930-1940 δεν μπόρεσαν τα ΚΚ να αντισταθούν στο φασισμό και να πλατύνουν τη μαζικότητά τους. Για αυτή την περίοδο έχουμε πει αρκετά στις προηγούμενες μας εκδόσεις.

Μετά από το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο τα ΚΚ ξαναεμφανίστηκαν με σχεδόν την ίδια προπολεμική. Δηλ. ιδεολογικά ήταν ταγμένα σε μία επαναστατική Μαρξιστική θεω-

της Γαλλίας, που διαφώνουσαν με την τακτική αυτή των κομμάτων τους. Μία κλασική δικαιολόγηση, της τακτικής που ακολουθούσαν αυτά τα κόμματα, που δινόταν στα μέλη, ήταν επιχειρήματα που όποιοιούσαν πως η τακτική αυτή ήταν ένα παιχνίδι παραπλάνησης του καπιταλισμού μέχρι σ' ότου οι συνθήκες επιτρέψουν μία πιο δυναμική και αγωνιστική τακτική. Για να καταλάβουμε τι ήταν αυτή η τακτική που επικράτησε και γιατί εμφανίστηκε πρέπει να κοιτάξουμε τις οικονομικό-κοινωνικές συνθήκες στην Ευρώπη μετά το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο.

Η περίοδος μετά τον πόλεμο και μέχρι το 1965 ήταν μία περίοδος σχετικής ειρηνότητας και σταθεροποίησης του Ευρωπαϊκού καπιταλισμού. Σχεδόν όλες οι χώρες της Ευρώπης πέρασαν μία περίοδο οικονομικής ανάπτυξης και προόδου. Κάτω από αυτές τις συνθήκες οικονομικής ανάπτυξης και άνδου, λέγεται πως τα Κομμουνιστικά κόμματα, συγκέντρωσαν την τακτική τους γύρω από τους βραχυπρόθεσμους αγώνες για την καλύτερευση του βιοτικού επιπέδου των εργατών και μελών των με σκοπό να πάρουν και για την εργατική τάξη. Ένα μέρος των αυξημένων κερδών. Αυτή η τακτική και τέτοιοι αγώνες, όμως, εκ φύσεως, παίρνουν σαν δεδομένο και μόνιμο το οικονομικό-κοινωνικό σύστημα μέσα από το οποίο διεξάγονται και δεν

μπορούν παρά να οδηγήσουν σε ιδεολογικό εκφυλισμό και στο ρεφορμισμό. Ταυτόχρονα δημιουργήθηκαν και τεράστιες κομματικές και συνδικαλιστικές γραφειοκρατίες για την διεκπεραίωση αυτής της τακτικής. Οι γραφειοκράτες των κομμάτων και συντεχνιών που σιγά σιγά αποκτούν προσωπικά όφελγη και δυνατόις φτάνουν στο σημείο που συνειδητά πλέον δεν θέλουν την καταστροφή του συστήματος που

Τα ΚΚ της Ευρώπης συγγέμισαν για αρκετό καιρό να υποστηρίξουν στα λόγια την ορθόδοξη επαναστατική μαρξιστική θεωρία αλλά δεν μπορούσε αυτό να συνεχίσει τη στιγμή που στην πράξη ακολουθούσαν μία πολιτική που έρχόταν σε σύγκρουση με την ιδεολογία. Η απόρριψη της δικτατορίας του προλεταριάτου και η εμφάνιση της ιδεολογίας του Εύρωκομμουνισμού είναι η ιδεολογική προσαρμο-

Η προέλευση και ο προορισμός του

Ζωρέ Μαρσί

Ένρικο Μιτράλιγκουερ

τους εξασφαλίζει τις θουλειές των και άλλα όφελγηματα. Τόν ταξικό αγώνα τον βλέπουν σαν ένα αγώνα για την εξασφάλιση για τις κατώτερες και μεσαίες τάξεις ενός μεγαλύτερου ποσοστού κερδών που παράγει το σύστημα το οποίο σύστημα στη βασική του μορφή δεν θέλουν να αλλάξουν.

γής που έγινε από τα κόμματα αυτά στην τακτική τους που ακολουθούν. Συνεχίζουν να υποστηρίζουν άλλες βασικές Μαρξιστικές έννοιες που έρχονται σε σύγκρουση με την τακτική της διεκδίκησης κυβερνητικής συμμετοχής στο αστικό κράτος και συνεχώς υπάρχει η ιδεολογική προσαρμογή. Αυτές οι αντιφάσεις χάνονται καθώς η ιδεολογία των ΚΚ προσαρμόζεται.

Πού θα φτάσει ο Εύρωκομμουνισμός είναι δύσκολο να προβλέψει κανείς. Το ιστορικό παράδειγμα του Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος της Γερμανίας που τον περασμένο αιώνα άρχισε να, ένα μαζικό επαναστατικό μαρξιστικό κόμμα και κατέληξε μέχρι το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο να γίνει ένα καθαρά αστικό σοσιαλδημοκρατικό κόμμα, δεν μπορεί να αγνοηθεί. Οι φάσεις που πέρασε το κόμμα αυτό και οι οικονομικό-κοινωνικές συνθήκες που επηρέασαν την ανάπτυξη του είναι πολύ σημαντικές σε μια προσπάθεια να εξηγήσουμε το σημερινό φαινόμενο του Εύρωκομμουνισμού.

Δημοσιεύουμε μία σειρά άρθρων σχετικά με το φαινόμενο του Εύρωκομμουνισμού. Οι στήλες της Σ.Ε. είναι ανοιχτές σ' όσους από τους αναγνώστες μας επιθυμούν να εκφράσουν απόψεις γύρω από το θέμα. Πιστεύουμε πως μια τέτοια συζήτηση θα βοηθήσει στο να διαλυθεί η σύγχυση που επικρατεί και να συνεισφέρει στο ξεκαθάρισμα των ιδεολογικών προσανατολισμών του Κυπριακού Εργατικού Κινήματος.

σης του Ευρωπαϊκού καπιταλισμού. Ήταν επαναστατικά Μαρξιστικά κόμματα που βλέπαν ζήμιες, τις πιθανότητες για προλεταριακές επαναστάσεις σε όλη την Ευρώπη. Οι προοπτικές αυτές, όμως, μέχρι το 1922, δεν υλοποιήθηκαν και οι καπιταλιστές άρχισαν να σταθεροποιούνται. Μαζί μ' αυτό, η ανοδος της γραφειοκρατίας του Ρωσικού Κομμουν. Κόμματος και της Τρίτης Διεθνούς, γύρω από τις οποίες οργανώσε-

ρια αλλά ακολουθούσαν μία πολύπλοκη πολιτική και τακτική κατευθυνόμενη σε μεγάλο βαθμό από τη Μόσχα, που ήταν μία τακτική συμβιβασμών παρά μία τακτική που δούλευε και φαινόταν να δουλεύει προς την ολοκληρωτική κατάληψη της εξουσίας από την εργατική τάξη.

Στην περίοδο μετά τον πόλεμο υπάρχουν αρκετά παραδείγματα διαγραφών μελών, από τα ΚΚ της Ευρώπης, ειδικά της Ιταλίας και

Μιχαηλίδη, γιατί όπως όλοι ξέρουν, ο σ. Β. Λυσοαρίδης δεν ανήκει στο ΔΗ.ΚΟ. Τι χρειάζονται όμως οι κοινοί υποψήφιοι αφού ούτως ή άλλως θα είναι του ΔΗ.ΚΟ; "Έτσι κι" ο κόσμος τ'χει χωνέψει πως όλοι οι κοινοί υποψήφιοι θα είναι του ΔΗ.ΚΟ κι έχει σταματήσει να ενδιαφέρεται.

Οι αρχιεπισκοπικές εκλογές από την άλλη δεν παρουσίασαν πολύ ενδιαφέρον, αν μη τι άλλο, γιατί δεν υπήρχε άθυποψήφιος.

Το σημαντικότερο ήταν η επίσκεψη του κ. Κυπριανού στις ΗΠΑ και η ικανοποίησή του, τουτό είναι παλιά ιστορία. Το ενδιαφέρον του δυτικού παράγων, Κλίφφορντ και ΣΙΑ είναι πολύ γνώριμα στον κυπριακό λαό.

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

— ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ

ΕΚΛΟΓΕΣ, ΚΛΙΦΦΟΡΝΤ Κ.Λ.Π.

Τα τρία μεγάλα νέα των τελευταίων ημερών που δέσποζαν στις εφημερίδες ήταν τα ακόλουθα:

— Ο κ. Α. Μιχαηλίδης εξελέγη πρόεδρος της Βουλής.

— Ο Μητροπολίτης Πάφου Χρυσόστομος εξελέγη άμόφωνα Αρχιεπίσκοπος Κύπρου.

— Ο πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Σπ. Κυπριανού έμεινε ικανοποιημένος από το ενδιαφέρον και το ρόλο των ΗΠΑ και του Κλίφφορντ.

Αυτά άπασχόλησαν τις εφημερίδες. Εύτυχως ή δυστυχώς, όμως, τον κοσμάκη δεν τον άπασχόλουν όλα ταύτα. Του είπαν ότι ο κ. Μιχαηλίδης είναι ο άγιος: ο κ. Έζεκιίας Παπαϊωάννου είπε μάλιστα πως αφού έψαξε γ'ά να βρει κοινό υποψήφιο που να ανήκει στο ΔΗ.ΚΟ(!) δεν τα κατάφερε κι' έτσι ψήφισε για τον κ.

Στο Παλαιχώρι

Η ΕΔΟΝ ΜΙΛΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΡΙΣΤΕΡΙΣΜΟ

Πρόσφατα, ο οργανωτικός γραμματέας της ΕΔΟΝ κ. Δ. Χριστόφιας μίλησε στο Παλαιχώρι με θέμα τον άριστερο έξτρεμισμό. Με τις απόψεις της ΕΔΟΝ και του ΑΚΕΛ πάνω σε τούτο το θέμα, είχαμε την ευκαιρία ν' ασχοληθούμε ξανά, όταν παρόμοια όμιλία έγινε από τον ίδιο όμιλητή στη Λευκωσία στις 25 του Φεβρουάριου 1976.

Στο παρόν άρθρο δεν θ' ασχοληθούμε διεξοδικά με το θέμα αλλά θα θίξουμε ορισμένα βασικά σημεία της ομιλίας του κ. Χριστόφια, που έχουν σοβαρή ιδεολογική ή πρακτική σπουδαιότητα.

ΡΕΦΟΡΜΙΣΜΟΣ

Ήταν αξιοσημείωτη η παντελής έλλειψη αναφοράς στο φαινόμενο του ρεφορμισμού. Ένώ ο όμιλητής μίλησε για τις διάφορες αριστεριστικές ομάδες, απέφυγε επιμελώς ν' αναφερθεί στις ρεφορμιστικές τάσεις διαφόρων κομμάτων. Μιλώντας, για παράδειγμα, σχετικά με την πολιτική των Κ.Κ. Ιταλίας και Γαλλίας, ανέφερε απλώς πως τα κόμματα τούτα ακολουθούν την ταχτική που πιστεύουν πως είναι σωστή μέσα στις δοσμένες συνθήκες. Καμιά συζήτηση της πίστης τούτων των κομμάτων σε απλώς και μόνον κοινοβουλευτικές διαδικασίες, της εγκατάλειψης της δικτατορίας του προλεταριάτου, ή ακόμα της πρόσφατης διένεξης τους με τη Μόσχα.

Πιστεύουμε πως σε αντιδιαστολή με τον αριστερισμό θάπρεπε να συζητηθεί και το φαινόμενο του ρεφορμισμού, της πίστης δηλαδή στις σταδιακές μεταρρυθμίσεις ενός φαινομένου που είναι πολύ διάχυτο στις μέρες μας.

Μια τέτοια προσέγγιση θά ξεκαθάριζε πιά εύκολα την σωστή επαναστατική πορεία σε αντιδιαστολή με το ρεφορμισμό και τον αριστερισμό.

Η ΕΘΝΙΚΗ ΑΣΤΙΚΗ ΤΑΞΗ ΚΑΙ Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ

Μιλώντας για την περίπτωση της Κύπρου, ο κ. Χριστόφιας χαρακτήρισε σαν αριστεριστική την αντιπαράθεση ή τη μη υποστήριξη της εθνικής αστικής τάξης. Υπάρχουν, σήμερα, λέει δύο κομμάτια της αστικής τάξης: η εθνική αστική τάξη και η εξηρημένη οικονομική ολιγαρχία, που συμμαχεί με τον ιμπεριαλισμό και τους Τούρκους. Η πρώτη εκπροσωπήθηκε από το Μακάριο και τώρα από τον Κυπριανού ή εκπροσώπηση της δεύτερης δεν διευκρινίστηκε.

Έτσι, συνέχισε ο κ. Χριστόφιας σήμερα το κίνημα έχει καθήκον να διεξάγει τον απλευθερωτικό αγώνα «από κοινού» με την εθνική αστική τάξη. Θέμα εξουσίας δεν μπαίνει για το ΑΚΕΛ, είπε, μέχρι την ολοκλήρωση της ανεξαρτησίας της Κύπρου.

Σήμερα, όμως, στις χώρες του Τρίτου Κόσμου, κάτω από νεοσποικιστικές συνθήκες ή έγνοια της εθνικής αστικής τάξης στερείται σχεδόν εντελώς εμπειρικού περιεχομένου. Γενικά, εθνική αστική τάξη ονομάζεται το κομμάτι της αστικής τάξης που θα είχε συμφέρον να αναπτυχθεί ανεξάρτητα από τον ιμπε-

ριαλισμό. Θεωρητικά, δόκλιχη ή αστική τάξη μιας υπανάπτυχτης χώρας θάχε ένα τέτοιο συμφέρον για να εκμεταλλεύεται από μόνη της δόκλιχη τη χώρα, και να μη μοιράζεται την υπεραξία των εργαζομένων με το μεγάλο συνέταιρο, τον ιμπεριαλισμό. Κάτι τέτοιο όμως, είναι ουτοπικό. Η συνένωση της καρκ. οικονομίας με την τρομαχτική διεθνοποίηση του καφλαίου και τη δημιουργία ενός πολύπλοκου οικονομικού ιμπεριαλιστικού συμπλέγματος καθιστά την ανάπτυξη μιας νέας αστικής τάξης ανεξάρτητα από τον ιμπεριαλισμό, μια εξωπραγματική πιθανότητα, που δεν έχει επιβεβαιωθεί ιστορικά σχεδόν πουθενά.

Πολύ περισσότερο, μέσα στις συνθήκες της Κύπρου, μιας πολύ μικρής χώρας, που ποτέ δεν μπορεί να προσεγγίσει ένα σχετικό επίπεδο αυτόνομιας, τούτη η πιθανότητα είναι ακόμα πιά απομακρυσμένη.

Το κόμμα του Κυπριανού, αντιπροσωπεύει βασικά μικροαστικά, και μεσαία στρώματα, και όχι ένα τμήμα της αστικής τάξης. Η συνέπεια εξακολουθεί να είναι οσοειρωμένη γύρω από το πολιτικό πρόγραμμα του Δημοκρατικού Συγερμού.

Η πολιτική του Δ.Σ. είναι γνωστή και συνίσταται στην υποχωρητικότητα απέναντι στον ιμπεριαλισμό. Ας μη ξεχνούμε, επίσης πως είναι ακριβώς η λανθασμένη τούτη θεωρία που οδήγησε διάφορα κινήματα στην καταστροφή (π.χ. σφαγή των εργατών στην Καντώνα 1927 από τον Τσιάγ και Σέκ), αλλά και το ίδιο το ΑΚΕΛ

Τούτο το άρθρο δημοσιεύτηκε στην περασμένη μας έκδοση. Δυστυχώς, όμως, λόγω πολλών τυπογραφικών λαθών το κείμενο έγινε σχεδόν αγνώριστο, με αποτέλεσμα πολλοί αναγνώστες της Σ.Ε. να εκφράσουν, δικαιολογημένα, το παράπονό τους. Απολογούμαστε στους αναγνώστες μας και ξαναδημοσιεύουμε το κείμενο διορθωμένο, γιατί δεν έχει χάσει την επικαιρότητά του.

στο να βλέπει σε κάποιον στάδιο τον Κληρίδη και το τότε κόμμα του σαν πολιτικούς εκπροσώπους της «εθνικής» ή «πατριωτικής» αστικής τάξης και να συνεργάζεται μαζί του.

Μιλώντας για τον Μακάριο κ. Χριστόφιας τον χαρακτήρισε σαν καθαρά ταξικό εκπρόσωπο της εθνικής αστικής τάξης. Πιστεύουμε πως τούτη η αντιμετώπιση του Μακαρίου είναι λανθασμένη. Σε περασμένες εκδόσεις αναλύσαμε το κοινωνικό και πολιτικό περιεχόμενο του ρόλου του Μακαρίου.

Έδω θ' άρκεστούμε να επαναλάβουμε πως ο Μακάριος υπήρξε ένας συμβιβασμός ανάμεσα σε μια σχετικά αδύναμη αστική τάξη και στο εργατικό κίνημα.

Υπήρχε ένας ισορροπητής αντίθεσεων, που τον τελευταίο καιρό έγιναν πολύ έντονες που δύσκολα κρατιόνταν σε ισορροπία. Τούτο ήταν αποτέλεσμα της δυναμωσης της αστικής τάξης και της συνευθητοποίησής της στη 17ετία που πέρασε, αλλά και απόρροια της δύσκολης πολιτικής κατάστασης που δημιουργήθηκε μετά την εισβολή. Έτσι είχαμε την πρώτη ανοιχτή και σοβαρή σύγκρουση ανάμεσα στο Μακάριο και την αστική τάξη, με τις τελευταίες θουλευτικές εκλογές.

ΤΑ ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ

Σ' ερώτηση από το ακροατήριο, κατά πόσο οι εργατικές υποχωρήσεις μετά την εισβολή είναι επαναστατική πράξη, ο κ. Χριστόφιας απάντησε ότι αποτελούν έ-

παναστατική πράξη, γιατί επέτρεψαν την δραστηριοποίηση της οικονομίας. Και η ισχυρή οικονομία είναι το αναγκαίο υπόβαθρο του αγώνα. Πρόσθεσε, επίσης ότι η εργατική τάξη δέχτηκε αυτές τις θυσίες γιατί είναι πολύ συνευθητοποιημένη.

Οι εργατικές υποχωρήσεις σήμαιναν στην ουσία πως εργατική τάξη φορτώθηκε όλα τα βάρη των συνεπειών του πολέμου, για να πλουτίσει η οικονομική ολιγαρχία μέσα στις συνθήκες της κατοχής και της προσφυγιάς.

Ταυτόχρονα, η οικονομική ολιγαρχία κήρυξε και κηρύσσει την πολιτική της υποχώρησης. Δυσκολεύομαστε να δούμε πως ή σπάση των συνεχιζών, μέσα σε τούτα τα δεδομένα, αποτελεί πράξη επαναστατική. Αλλά η πολιτική τούτη ίσως δικαιολογηθεί χρησιμοποιώντας πάλι την έννοια της πατριωτικής αστικής τάξης.

Έχουμε, όμως, ξεκαθαρίσει πως καμιά ελπίδα απελευθέρωσης δεν μπορεί να στηριχθεί πάνω στην εθνική αστική τάξη, γιατί αυτή ή έννοια, μέσα στις συνθήκες τουλάχιστο της Κύπρου, δεν έχει κανένα πραγματικό περιεχόμενο. Κι' αν ακόμα υπάρχουν σπέρματα αυτού που ονομάζεται εθνική αστική τάξη, το κίνημα δεν μπορεί να εμπιστευτεί στα χέρια αυτού του στρώματος την ήγνοια ενός απελευθερωτικού αγώνα, γιατί είναι αναπόφευκτο πως σε κάποιο στάδιο θα υποχωρήσει απέναντι στον ιμπεριαλισμό, γιατί τελικά δεν μπορεί να υπάρξει ανεξάρτητα απ' αυτόν.

ΜΑΘΗΤΙΚΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Το εκπαιδευτικό σύστημα του τόπου μας με τις αναχρονιστικές του δομές, και με κύριο σκοπό την εξυπηρέτηση της άρχουσας τάξης και των συμφερόντων της, που έχει σαν προέκταση την δημιουργία πολιτών που να ακολουθούν και να υπηρετούν πιστά το σύστημα. Επίσης να υποτάσσουν την αγωνιστικότητα και την μαχητικότητα των μαθητών με την έσθθητική πειθαρχία που εφαρμόζει ή διεύθυνση. Ο συνδυασμός και ή άλληλοεπίδραση όλων αυτών των καταστάσεων και συνθηκών έχουν σαν αποτέλεσμα την δημιουργία πολλών προβλημάτων για τους μαθητές.

Η σύνθεση της μόρφωσης που προσφέρεται στους μαθητές δεν ανταποκρίνεται στις πραγματικές τους ανάγκες. Οι μαθητές είναι αναγκασμένοι να μελετούν με λεπτομέρεια μαθήματα εντελώς αντίθετα με το κλάδο που ακολουθούν. Αλλά ο βαθμός της μόρφωσης και της ειδικευσης που προσφέρει ή εκπαίδευση του τόπου είναι άρχη, έτσι που ο κάθε απόφοιτος να εί-

ναι σε θέση να μπή στην παραγωγική δύναμη σε μια φτηνή εργατική μονάδα. Αυτό το πρόβλημα επηρεάζει σε ένα αρκετά μεγάλο βαθμό τους μαθητές που προέρχονται από τις οικονομικά καταπιεζόμενες τάξεις, γιατί αυτοί οι μαθητές στη πληθώρα των περιπτώσεων είναι αναγκασμένοι παράλληλα με τον αγώνα τους για μόρφωση να εργάζονται για να καλύψουν

τες βασικότερες τους οικονομικές ανάγκες. Επίσης τα διδύλα που παρέχονται από το κράτος είναι διατυπωμένα σε μια ακαταλαβίστικη γλώσσα, έτσι που καταντούν άνιαρα και πολλές φορές δυσκατανόητα για τον μαθητή.

Ένα άλλο εξ ίσου σοβαρό και φλέγον πρόβλημα που αντιμετωπίζουν οι μαθητές είναι ή μη παροχή δωρεάν εκπαίδευσης σε όλα τα επίπεδα. Παρέχεται δωρεάν εκπαίδευση μόνο μέχρι τον τρίτο χρόνο της φοίτησης στη μέση εκπαίδευση. Έτσι οι μαθητές που προέρχονται από εργατικές, προσφυγικές και φτωχοαγροτικές οικογένειες αντιμετωπίζουν πολλές δυσκολίες στην παράπέρα φοίτησή τους.

Η έλλειψη συνδικαλιστικών ελευθεριών για τους μαθητές είναι καθαρά αντιδημοκρατική και μετατρέπει τον μαθητόκοσμο σε έρμαιο των

οργάνων της άρχουσας τάξης και των ατόμων που την αντιπροσωπεύουν στα σχολεία. Ο μαθητόκοσμος όπως κάθε κομμάτι κοινωνίας που ζούμε, χρειάζεται τα όργανά του για να προσπίζεται τα συμφέροντά του. Ο μαθητικός συνδικαλισμός είναι ένας από τους πλέον βασικούς τομείς, που οι μαθητές πρέπει να στρέψουν την προσοχή και την αγωνιστικότητά τους. Γιατί με το μαθητικό συνδικαλισμό θα μπορέσουν οι μαθητές, να μετατρέψουν σε πιά ενοίκιες τις συνθήκες που επικρατούν σ' όλη τη ζωή του σχολείου, και να θρούν μια έλαιοποιητική λύση στη πληθώρα των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν.

Η αντίθεση της άρχουσας τάξης στην ελεύθερη πολιτικοποίηση των μαθητών δημιουργεί ένα τεράστιο πρόβλημα. Βασικός σκοπός του

σχολείου είναι ή δημιουργία όρμων και σωστά προβληματιζομένων πολιτών, για να μπορέσουν να προσφέρουν κάτι το θετικό στη κοινωνία. Πρέπει οι μαθητές να απαιτήσουν δυναμικά την ελεύθερη πολιτικοποίηση.

Μ' αυτή την εκτενή αναφορά και ανάλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο μαθητόκοσμος του τόπου μας, φτάνουμε στο συμπέρασμα ότι μόνο οι μαθητές με ένα συστηματικό, οργανωμένο και δυναμικό αγώνα θα μπορέσουν να θρούν μια λύση σ' όλα τους τα προβλήματα, και επίσης οι μαθητές δεν πρέπει να έχουν ένα παθητικό ρόλο στην όλη ζωή του σχολείου και να περιμένουν παραχωρήσεις, που θα καλυτερέψουν τη σχολική τους ζωή, από την άρχουσα τάξη δίχως δυναμικό αγώνα.

Π. ΛΑΡΚΟΥ

ΜΙΑ ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΑΚΗ ΦΩΝΗ

ΟΙ "Ελληνες και οι Τούρκοι της Κύπρου μπορούν να ζήσουν μαζί

ΚΟΙΝΟΙ ΕΧΘΡΟΙ ΚΟΙΝΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

Για πάρα πολλά χρόνια οι "Ελληνες και οι Τούρκοι της Κύπρου έζησαν και δημιούργησαν μαζί σαν αδέρφια. Μέχρι το 1955 οι κοινοί προβληματισμοί, ή κοινή μοίρα, οι κοινές χαρές και τα κοινά θάσανα του φτωχόκοσμου των Τούρκων και των "Ελλήνων δημιούργησαν αδιάρρηκτους δεσμούς φιλίας και αδελφότητας. Οι εργαζόμενοι άσχετα από καταγωγή ή θρησκεία αγωνίζονταν σε κοινά συνδικάτα για τις κοινές διεκδικήσεις των, οι φτωχοί αγρότες σύχναζαν σε κοινά καφενεία, είχαν κοινές εκδηλώσεις. "Ακόμα και οι γάμοι είχαν μετατραπεί σε εκδηλώσεις κοινής διασκέδασης όπου όλοι μαζί "Ελληνες και Τούρκοι γιόρταζαν και τραγουδούσαν τις πίκρες της ζωής, την αγάπη και τον μόχθο του αγρότη.

Στ' άλλωνια και τις αυλάδες, τα παιδιά μεγάλωναν μαζί χωρίς ή σφραγίδα της φυλής ή της θρησκείας να είναι στοιχείο διαχώρισμού στα παιχνίδια ή τα μαλλώματα.

Σήμερα ύστερα από τα κακά που προξένησε στο λαό μας ο ιμπεριαλισμός και οι ντόπιοι "Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι πράκτορες του, οι άπλοοι άνθρωποι που μόχθου και της δουλειάς σ' όποιον σημείο της Κύπρου μας κι' αν είναι, νοσταλγούν να ζήσουν και πάλι μαζί γιατί καταλαβαίνουν ότι δεν έχουν να μοιράσουν τίποτα ανάμεσά τους.

Η ντόπια αντίδραση και από τις δύο πλευρές προσπαθεί με κάθε τρόπο να ρίξει τις εθόνες στη μία ή την άλλη κοινότητα συμπιέζοντας την πραγματικότητα σε δυο σύνολα και τον Κυπριακό λαό σε δύο ξεχωριστά τσουβάλια.

Αυτό ίσως να είναι σωστό μέσα στα μυαλά της οικονομικής ολιγαρχίας και των δύο πλευρών, για την λαό όμως είναι μια σαπουνόφουσα, μια έννοια φτιαχτή και κατασκευασμένη.

Όταν το 1955 άρχισε ο απελευθερωτικός αγώνας του λαού μας πάνω σε λαϊθασιμένα συνθήματα και χωρίς την συμμετοχή των προοδευτικών δυνάμεων και των προοδευτικών Τουρκοκυπρίων, οι "Αγγλοι αποικιστές εκμεταλλεύτηκαν το γεγονός σπέρνοντας το μίσος και τον σιδινισμό ανάμεσα στις δύο κοινότητες. Τότε ριχτήκε, μεταξύ ορισμένων σιδινιστικών Τουρκοκυπριακών κύκλων, σαν αντίδοτο στην «ΕΝΩΣΗ» το σύνθημα «ΔΙΧΟΤΟΜΗΣΗ Η ΘΑΝΑΤΟΣ».

Η τρομοκρατική οργάνωση Τ.Μ.Τ. κάτω από την ηγεσία του φασίστα Ντεκτάς, άρχισε την δράση της εκείνη την περίοδο με τρομο-

κρατικές ενέργειες ενάντια στους προοδευτικούς Τουρκοκύπριους για να μετατραπεί σύντομα σε όργανο των αποικιστών και του ιμπεριαλισμού.

Το διαιρετικό σύνταγμα της Ζυρίχης όχι μόνο δεν έδινε λύση στο πρόβλημα που δημιουργήθηκε αλλά μονιμοποιούσε συνταγματικά τον διαχωρισμό, το μίσος και τον σιδινισμό. Τα φασιστικά στοιχεία και των δυο κοινότητων συνέχισαν την τρομοκρατική δράση τους και μετά το 1960 για να φτάσουμε στα επεισόδια του 1963.

Η ήγεςία των Τ)Κ παρήσυρε, άλλωστε με την βία και άλλωστε εκμεταλλευόμενη την δράση των τρομοκρατών της άλλης πλευράς, τους Τ)κ να εγκαταλείψουν τα σπίτια τους και να μαζευτούν στα μεγάλα τουρκικά άμγιή χωριά ή στους τουρκικούς τομείς των πόλεων.

Έτσι δημιουργήθηκε ο πρώτος γεωγραφικός κατά κάποιον τρόπο διαχωρισμός, οι «πράσινες γραμμές» και τα πρώτα θήματα για τον πλήρη διαχωρισμό.

Όμως ή επαφή δεν σταμάτησε, με την πάροδο του χρόνου οι δυο κοινότητες συνειδητοποίησαν ότι για να πάει μπροστά ο τόπος ο αγώνας πρέπει να είναι κοι-

νός, ή συνεργασία σχεδόν σ' όλους τους τομείς άρχισε να θπανάρχεται.

Όμως ο ιμπεριαλισμός επαγρυπνούσε για να θέσει σε ενέργεια την τελευταία φάση της συνωμοσίας πραξικόπημα — εισβολή, χρησιμοποιώντας την "Ελληνική χούντα και το αντιδραστικό καθεστώς της Τουρκίας.

Ένας λαός οδηγείται στην σφαγή και τον αφανισμό για να εφαρμιστούν κάποια συμφέροντα ξένα, ύποπτα, και αντιδραστικά, τα συμφέροντα του "Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού.

Οι ιμπεριαλιστικοί στρατοί και ή βία μπορούν να επιβάλλουν ένα γεωγραφικό διαχωρισμό εθνοθελικά, δεν μπορούν όμως να επιβάλουν αυτό τον διαχωρισμό και στην σκέψη των ανθρώπων όσα μέσα κι' αν χρησιμοποιήσουν.

Σήμερα "Ελληνες και Τούρκοι ζουν χωριστά, και πολλές χιλιάδες "Ελληνες και Τούρκοι είναι πρόσφυγες στην ίδια τους την πατρίδα δυο θήματα από τα σπίτια τους και την γή τους που πότισαν με ιδρώτα και αίμα, οι σκέψεις τους όμως συναντώνται σ' ένα σημείο και εκεί είναι που δεν επιβάλλεται καμιά «πράσινη γραμμή», συναντώνται στο σημείο του κοινού αγώνα ενάντια στον ξένο κατακτητή και τον ιμπεριαλισμό, του κοινού αγώνα για την Λευτεριά και την ανθρώπινη αξιοπρέπεια, του κοινού αγώνα για να γίνει κάποτε αυτός ο λαός ανεξάρτητα από εθνική καταγωγή ή θρησκεία διαφεντευτής της μοίρας του και της δουλειάς του, χωρίς ξένους καταπιεστές ή «προστάτες».

"Ένας Τουρκοκύπριος

Η ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΡ. ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ 1η ΣΕΛΙΔΑ

ποφήφιο που όρισε το ΔΗ.ΚΟ! "Επί πλέον, στο θέμα της υποψηφιότητας του σ. Β. Λυσαράδη το ΑΚΕΛ τήρησε στάση άποχής.

Πίσω απ' όλες αυτές τις κοινοβουλευτικές μανούβρες, κρύβεται ή πολιτική που για χρόνια ακολουθεί το ΑΚΕΛ, ή πολιτική της ένταξης των δυνάμεών του κάτω από την ηγεσία της δεξιάς. Με άλλα λόγια, ή πολιτική τούτη παραμένει αδιαφοροποίητη. Η στάση άποχής στο θέμα της υποψηφιότητας του προέδρου της ΕΔΕΚ, δείχνει, ίσως, μία προσπάθεια για μετριασμό πιθανών αντιδράσεων από τη βάση του ΑΚΕΛ και τις μάζες του λαού γενικότερα, που, φυσιολογικά, δεν είναι δυνατό να πειστούν εύκολα πως ο υποψήφιος του ΔΗ.ΚΟ., είναι πιδ κατάλληλος από τον πρόεδρο ενός άριστου κόμματος.

"Ο θάνατος του Μακάριου

έχει επιφέρει αρκετές διαφοροποιήσεις στην καθημερινή πολιτική ζωή του τόπου, πολλές από τις όποιες δεν είναι ακόμα καθαρά όρατές. "Ο συσχετισμός των ταξικών δυνάμεων, σε συνάρτηση πάντοτε με το διεθνή συσχετισμό των δυνάμεων, είναι τέτοιος που ή ένότητα των αντιιμπεριαλιστικών δυνάμεων είναι μία προϋπόθεση απαραίτητη στην πορεία του απελευθερωτικού αγώνα. "Από την άλλη ή ένότητα τούτη δεν θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί άπατηλά, για ν' αποκλείσει το λαό και τα κόμματα της άριστερας από την συμμετοχή στην έξουσία.

Πολύ περισσότερο, ή ένότητα δεν είναι άδυνατό να χασιστεί πάνω στις σημερινές συνθήκες της άγριας εκμετάλλευσης των εργαζομένων και της ταυτόχρονης κερδοσκοπία των μονοπωλίων, ούτε πάνω

σε μία αντιφατική εξωτερική πολιτική.

Εκείνο, που, λοιπόν, απαιτείται είναι ή εξαγγελία ενός αγωνιστικού προγράμματος προς το λαό για συζήτηση που θα διαγράφει τις σωστές προοπτικές και πορεία και θα τοποθετεί τις θέσεις πάνω στις όποιες μπορεί να οικοδομηθεί ή ένότητα των δυνάμεων που είναι αντικειμενικά τοποθετημένη αντιιμπεριαλιστικά. Η άποδοχή του προγράμματος θα σημαίνει την σφυρηλάτηση μιας πραγματικής αγωνιστικής ενότητας. Είναι, βέβαια, εξαιρετικά σημαντικό ο καθορισμός των αρχών του προγράμματος, που να έγγουονται μια συνεπή αντιιμπεριαλιστική πορεία. Σχετικά με τούτο ελπίζουμε ν' ασχοληθούμε σύντομα σε μελλοντική μας έκδοση. Προς το παρόν θ' άρκεστούμε να πούμε πως οι περισσότερες απ' αυτές τις άρχές βρίσκονται ήδη μέσα στις προγραμματικές άρχές του Σ.Κ. ΕΔΕΚ και της Σ.Ν. ΕΔΕΝ.

Advertisement for 'Εκφραση' newspaper. Includes text: 'αγοραζετε τη σοσιαλιστική εκφραση', 'ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ', 'Εσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες', 'Εξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλες', 'Τιμή φύλλου 50 μίλες', 'Οι έπιταγές στο λογαριασμό 4572 Λαϊκή Τράπεζα Κύπρου Λευκωσία.', 'Η Σοσιαλιστική "Εκφραση θα διατείθεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.'